

ת"ד 9841/04/21 - מדינת ישראל נגד סולומון מוטבאינור

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 9841-04-21 מדינת ישראל נ' מוטבאינור

בפני בעניין:	כבוד השופטת שני שטרן המאשימה	מדינת ישראל באמצעות תביעות תעבורה ת"א יפו
נגד הנאשם		סולומון מוטבאינור באמצעות ב"כ עו"ד מורד

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלה של ממש, אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה והתנהגות הגורמת נזק.

כתב האישום בו הורשע הנאשם מייחס לו נהיגה בקלות ראש תוך שנהג אוטובוס, חצה אור ירוק משותף ופגע בשני הולכי רגל שהיו על מעבר חציה. הולכי הרגל נפגעו ולאחת מהם נגרמו חבלות של ממש בדמות שבר צוואר ירך ימין שהצריך ניתוח לקיבוע ואשפוז למשך 5 ימים.

המאשימה עתרה כי יוטלו על הנאשם פסילה שלא תפחת מ-8 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

המאשימה הפנתה לפסיקה בעניין זרקובסקי, בה הוטלו 7 חודשי פסילה וכן לפסיקה נוספת. הפסיקות לא הוגשו.

ההגנה הפנתה לעובדה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ולנסיבות ביצוע העבירה: המדובר הוא במקרה בו הנאשם לא הבחין בהולכי הרגל שהיו על המדרכה וירדו, לשיטתו, רק לאחר שהאוטובוס פנה ימינה.

ההגנה הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, המתפרנס מנהיגות, להיותו אב לחמישה ילדים ולילד שנפטר, למצבו הכלכלי ולעברו התקין של הנאשם.

ההגנה הפנתה למצבה של המעורבת.

לבסוף, נשמע **הנאשם**, שהביע חרטה כנה וניכר כי הפנים את תוצאות התאונה. הנאשם התרגש כשדיבר בפני בית המשפט ותיאר את מצבו הכלכלי הקשה.

ההגנה הגישה פסיקה לתיק.

מתחם העונש הראוי

המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, את עקרון ההלימה המנחה בענישה. דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם ובתוך כך יתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בעבירה, כאשר בתוך המתחם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לרבות עברו התעבורתי של הנאשם ונסיבותיו האישיות.

אני קובעת כי במקרה דנן, בו סף הרשלנות הינו רגעי - נמוך והחבלות אינן ברף הגבוה. המעורבות נשמעה ומדבריה עולה כי הרגל שנפגעה החלימה - תלונותיה נסובו סביב הרגל השניה וראייתה, שמצבן אינו קשור לתאונה. התרשמתי כי מצבה תקין.

באשר למדיניות הענישה בתאונות דרכים:

לעפ"ת 32049-08-20 בר סימן טוב אסתר נ' מ"י, בו הורשעה הנאשמת בגרימת חבלה של ממש להולכת רגל על מעבר חציה. בית משפט המחוזי קבע כי פסילת המינימום תהא על פי הדין והעמיד את רכיב הפסילה על שלושה חודשים.

ת"ד 12852-12-10 מדינת ישראל נ' אלבחרי, בו הורשעה הנאשמת בגרימת חבלת ראש של ממש להולך רגל - אושרו 4 חודשי פסילה בפועל, פסילה ע"ת וקנס.

כמו כן, מפנה לתיק 2785-09-20 מדינת ישראל נגד יוני ברוך ולפסיקה המאזכרת שם וכן, לת"ד 8359-06-20 מדינת ישראל נגד מיכלין ולתיק 7250-06-19 מדינת ישראל נגד מיכאל בן עלא.

מתחם הענישה הראוי יחל בפסילת המינימום הקבועה בחוק ועד לפסילה בת 9 חודשים, פסילה על תנאי, וקנס או פיצוי למעורבים.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

הנאשם, בן 54, אוחז ברישיון נהיגה משנת 2006. בעברו הרשעה אחת מסוג ברירת משפט - שהתיישנה.

הנאשם מתפרנס כנהג אוטובוס.

מצבו הכלכלי של הנאשם אינו תקין והשפעת פסילה ממושכת על חייו, על יכולתו להתפרנס ועל חיי משפחתו עשויה להיות הרסנית.

לאחר שלקחתי בחשבון את מכלול השיקולים - לקולא ולחומרא: נסיבות ביצוע התאונה אשר מתארות רשלנות רגעית, הערך החברתי שנפגע, עברו התקין של הנאשם, חרטתו הכנה והשפעותיה של פסילה ממושכת על חייו, אל מול החבלות שנגרמו לשני המעורבים ומצבם הבריאותי כיום, מצאתי מקום לחרוג לקולא בנוגע לרכיב הפסילה.

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. פסילה בפועל למשך 45 ימים. הפסילה תחל עד ולא יאוחר מיום 21.7.22.

על הנאשם להפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט, גם אם אבד או פקע.

2. 3 חודשי פסילה מותנית. והתנאי הוא, שלא יעבור עבירה של נהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלה של ממש ו/או עבירה של נהיגה בזמן פסילה למשך 3 שנים מהיום.

3. קנס בסך 1,000 ₪. הקנס ישולם בתשלום אחד עד ליום 26.6.22.

להלן אמצעי התשלום הקיימים במערכת לצורך תשלום קנסות ובחלוף 72 שעות לפחות ממועד גזר הדין:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן היום, כ"א אדר ב' תשפ"ב, 24 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.